

Claudia Cucchiarato Periodista

Claudia Cucchiarato, periodista 'free-lance' italiana instal·lada a Barcelona ■ MATTEO VOLPI

Nascuda fa 31 anys a Treviso (Veneto), Claudia Cucchiarato és una periodista *free-lance* instal·lada a Barcelona des de fa cinc anys que treballa per a diaris com ara *La Repubblica* i *L'Unità*. Denuncia la mentalitat corrupta i immobiliària que domina la societat italiana i que ningú no escolti la veu dels joves que marxen en massa.

“Itàlia regala els seus joves”

CANSAMENT “Les noves generacions se’n van per culpa de la corrupció quotidiana i perquè els falta llibertat per expressar-se” **PODER** “La Màfia és la principal empresa italiana i és molt difícil per a un govern tenir-la en contra”

Anna Balcells
BARCELONA

Claudia Cucchiarato ha publicat *Vivo altrove* (Ed. Bruno Mondadori, 2010), un llibre en què denuncia la fuga massiva de joves *cervells* d'Itàlia. Des del web del diari *La Repubblica*, va fer una crida a aquests expatriats perquè expliquessin la seva història. “En tres setmanes, en vam recollir 25.000; el 90% eren llicenciats, amb doctorat o màster, d'edats entre els 25 i els 35 anys i tots cansats del seu país”.

Per què marxen els joves d'Itàlia?

Perquè ho trien, no per motius econòmics com abans. Marxen perquè no s'hi troben com a societat, per culpa d'una mentalitat per a ells molt negativa, fins i tot insuportable. Se'n van, a més, sabent que sovint trobaran situacions laborals pitjors que les que tindrien a Itàlia.

Com definiria aquest ambient opressiu?

El problema és que hi ha instal·lada una corrupció quotidiana, una forma de concebre l'Estat, la cosa pública, fins i tot les relacions personals, basada en l'intercanvi: jo et faig un favor, tu me'l tornes. Un

sistema sobre el qual es fonamenta la recerca de feina. Les recomanacions existeixen a tot arreu, però a Itàlia no es basen en el mèrit, sinó en els parents, les coneixences. Un altre tema és que les llibertats es respecten cada cop menys. Als joves llicenciats, amb una idea clara de quina societat voldrien, els costa expressar-se. S'han fet lleis a Itàlia que limiten la llibertat de premsa, d'opinió, per expressar la pròpia sexualitat. Hi ha molts actors que intervenen en tot això i cal tenir en compte també la presència del Vaticà, que a Itàlia és més opressiva que en altres societats catòliques.

Al sud d'Europa en general també està arrelada la corrupció...

Però a Itàlia es dona una anomalia i és que els italians se'n van en massa del seu país, mentre que els altres no hi van: els francesos van a Barcelona o a Berlín, no a Roma; el mateix passa amb els anglesos o els alemanys. Itàlia és molt generosa: regala en quantitats industrials joves molt ben preparats, però no rep res o molt poc a canvi.

És Berlusconi el principal responsable d'aquesta situació?

No només ell; també cal tenir en compte que hi ha factors com

ara la UE, l'euro, els vols *low-cost*, internet, etc., que fan que la generació jove sigui més líquida, més oberta, més disposada a canviar de país.

Amb tot, a Berlusconi el voten...

Hi ha moltes famílies que depenen de les seves empreses, que veuen la seva televisió. El voten per moltes raons, però una és que va a l'instint de l'electorat italià.

Els escàndols sexuals estan marcant la seva caiguda?

La qüestió moral li fa perdre molt de suport i la prova és que mai havia estat tan avall en els sondejos.

L'oposició, el PD, és incapaç d'aprofitar aquesta debilitat...

Perquè prioritza els interessos personals, familiars, molt poc meritocràtics. Són sempre els mateixos, que es van reciclant. L'únic que uneix tots aquests *partitini* és la seva oposició a Berlusconi.

Quin paper hi té la Màfia en tot aquest panorama?

La Màfia és una mentalitat de corrupció, però també la principal empresa italiana, la que genera més beneficis i paga impostos (no tots, però en paga). És difícil per a un govern tenir-la en contra. ■

Fini, president del Parlament italià, durant la seva aparició al programa de Rai3 'Vieni via con me' de dilluns ■ M. BAZZI / EFE

La caiguda de Berlusconi s'ajorna pels pressupostos

La sort del primer ministre se sabrà el 14 de desembre ■ Nervis al govern per l'èxit d'un programa de televisió

Sandra Buxaderas
Roma

La caiguda del govern de Berlusconi s'aparca fins a l'aprovació dels pressupostos de l'Estat pel 2011. Els principals partits italians van acceptar ahir la petició de responsabilitat que els va llançar el president de la República, Giorgio Napolitano, i es van comprometre a impedir que la crisi política creï incertesa sobre la principal llei italiana i colpegi més del compte l'economia del país. El primer ministre, Silvio Berlusconi, obté així unes setmanes de treva. Però no durarà gaire: el seu futur s'hauria de decidir el 14 de desembre. Si fa no fa, la mateixa data de la caiguda del seu primer executiu, l'any 1994.

Napolitano es va reunir ahir amb els presidents de les dues cambres, Gianfranco Fini i Renato Schifani, per demanar calma després que dilluns el nou partit de centredreta Futur i Llibertat, liderat per Fini, abandonés el govern.

L'oposició es va comprometre a “permetre la fi dels treballs parlamentaris per a l'examen de la llei d'estabilitat”.

Fini i Schifani van pactar ahir que Berlusconi defensés l'acció de govern davant les cambres el 13 de desembre i es voti el 14. El vot del Senat, favorable al primer ministre, hauria d'arribar una mica abans que el dels diputats.

Tant el Poble de la Llibertat de Berlusconi com el seu aliat, la Lliga Nord, estan nerviosos per les més que probables eleccions. Especialment després de l'èxit d'un programa de televisió antiberlusconià de Rai3 de dilluns a

La xifra

9

milions d'espectadors van veure un programa antiberlusconià emès dilluns per la cadena pública Rai3.

la nit. Acostumats a dominar els mitjans de comunicació —*Il Cavaliere* té tres cadenes privades i poder sobre les públiques— els dos partits veien com el programa, amb l'escriptor Roberto Saviano com a convidat i el periodista Fabio Fazio de promotor, se'duïa l'audiència. ■